

זהלכתא בנחמנ

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' גיטין לד'

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
והנחתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה ו' ח"א - "ויאמר ה' אל משה קרא את יהושע וגו'" (דברים ל"א) ~

לב. רבנו הקדוש זי"ע ועבי"א כותב שעיקר התשובה הוא ע"י ששומע בזיונו וידום וישתוק וע"י זה זוכה לחבר הנקודה התחתונה והנקודה העליונה של האלף שהיא בחי' משה ויהושע וייחוד חמה ולבנה (ע"ש), איך זה מרומז בפסוק "ידבר עמים תחתינו ולאומים תחת רגלינו"?

וזה פירוש (תהלים מ"ז) "ידבר עמים תחתינו ולאומים תחת רגלינו - זה בחי' "חיריק" נקודה התחתונה של האלף" שהוא בחי' "ותחת רגליו" בחי' "והארץ הדם רגלי" "יבחר לנו את נחלתינו" - זה בחי' "משה" - בחי' נקודה העליונה של האלף, בחי' "וממעל לרקיע דמות כסא", "וכסאו כשמש" - "פני משה כפני חמה" - כמאמר חז"ל (זבחים קי"ט) ר' שמעון אומר: נחלה - זו שילה - דא משה (זוהר בראשית כ"ה ובתיקון כ"א).

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בנדרות נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי יקותיאל יהודה הלברשטאם זי"ע ועבי"א

מצאנו קלויזענבורג - בעל ה"שפע חיים"

(ליום היארצייט - ט' תמוז)

כידוע הזכיר האדמו"ר פעמים רבות בדרשותיו ובעת אמירת ה"תורה" בשלחנו הטוה את ספרי רבנו זי"ע ועבי"א, ובעת שהיה מזכיר דבר תורה בשמו של רבנו היה קם ממקומו מלא קומתו ואומר בדביקות: "זאגט דער הייליגער ליקוטי מוהר"ן".

בספרו "שפע חיים" מביא פעמים הרבה את ספרי רבינו ז"ל, 'ליקוטי מוהר"ן' ושיחות הר"ן, וספר המידות. הרה"ג ר' אפרים גולדשטיין זצ"ל מרבני פולין (אביו היה האב"ד לודמיר, והוא ויתר על הרבנות כיון שרבו בה המשכילים), היה גר במשך תקופה של כחמש שנים בעיירה קרעקעב הסמוכה לעיר רודניק - מקום מושבו של האדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל - ובאותה תקופה התיידדו השנים, ואז למדו הם בחברותא את הספר "ליקוטי הלכות" למוהרנ"ת.

ומפי האדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל שמעתי, שהספר הקדוש 'ליקוטי הלכות' נתקבל לא רק כספר הדרכה בעבודת ה', אלא בעיקר להחדיר אמונה בתלמידי חכמים, להוכיח שלא רק מה שנאמר ע"י ר"מ ר"י ר"ש בזה"ק הם מרמזים על דברים עליונים, אלא גם 'שור שנגח את הפרה' שנראה כמושגים פשוטים וגשמיים. ולא עוד אלא אפילו מה שכתב מרן ה'בית יוסף' ב'שולחן ערוך' מרמזים על דברים עליונים, וזה רואים מהספר 'ליקוטי הלכות' כמה וכמה סודות נוראים טמונים בהם. ולכן אחד מהנטיעות של אמונה שנטעו בלבם של ילדי ישראל היה ע"י ספר קדוש זה. והרה"ק בעל ה"ייטב לב" היה אומר למלמדים שילמדו עם ילדי ישראל ספר 'ליקוטי הלכות'.

ככל הדברים הללו שמעתי מהאדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל שהוא קיבל את זה גם מזקניו הקדושים צדיקי בית צאנז וצדיקי בית סיגעט".

(מתוך שיחה עם האדמו"ר מסאסוב שליט"א)

לג. מה פירוש "את גאון יעקב"?

"את גאון יעקב" - זה בחי וא"ו שבתוך אל"ף "בחי אהל" - בחי' אור - שמשא מאיר ליהושע, כמו שכתוב (בראשית כ"ה) "ויעקב איש תם יושב אהלים".

לד. באיזה מאמר חז"ל מרומז תורה זו?

וזה בחי' (סנהדרין כ') שלשה דברים שנצטוו ישראל, "שיכלו זרעו של עמלק" - זה בחי' ידבר עמים תחתינו, "ולמנות להם מלך" - זה בחי' "גאון יעקב" - בחי' (במדבר כ"ד) "דרך כוכב מיעקב" בחי' מלך. "ולבנות להם בית הבחירה" - זה בחי' "משה בחי' דעת" - כמו שאמרו חז"ל (ברכות לג.) "מי שיש בו דעת כאילו נבנה בית המקדש בימיו, זה בחי' "יבחר לנו את נחלתינו".

~ מילתא דבדיחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגדל התנבחות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשטותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

"כי לא במותו יקח הבל"

מעשה בעשיר אחד היה יכול להפרד מהכסף שלו, והשאיר צוואה שיקברו אותו עם כל הכסף - וכן ציוה לבנים שלו שגם היו עשירים מופלגים שירחמו עליו וכל אחד יכניס לקבר אלף דולר - אז ישכון לבטח וישכב וערבה שנתו. וצוואה זה צוואה וצריך לקיים, - ובכן אחרי הקבורה הכניסו לקבר את כל האלפים וכן כל אחד תרם אלף דולר - והבן הצעיר מכולם הוא היה בעל תשובה עם משפחה ברוכה ילדים ולרש אין כל, וכשהגיע התור שלו הוציא פנקס שיקים ורשם סכום ענק יותר מכולם והוציא את כל המזומנים והכניס את השיק לתוך הקבר - והכל על מקומו יבוא בשלום.

קריאת קודש ממזרינו הרב שליט"א

בס"ד נר דאשון של חנוכה תשפ"ה

המלצה, הלכתא כנחמני

חובה על כל יהודי ויהודי להיות מנוי על

הלכתא כנחמני

וללמוד את כל העלון מילה במילה אות באות בקיאות ועיון

ומולם כל עם ישראל חייבים לתמוך ולהפיץ את העלון הלכתא כנחמני שיופץ ויכנס לכל בית ובית כי רק בזה תלויה התשובה האמיתית של כל בן ובת מישראל.

בברכת התורה

ובאהבה רבה

חי"ק

קריאה ובקשה דחופה לכל אנשי הצדיק הע"י

היות והוצאות הגליון הם גדולים מאוד, וכבר יש חובות עצומים, וכדי שנוכל להמשיך בהוצאת הגליון כדי לפרסם "אור הצדיק" יותר ויותר

נא ונא הרימו תרומותיכם

ביד רחבה וברוח נדיבה

והשי"ת בוודאי ישפיע לכם הרבה ישועות, אמן.

אפשרת אצל

הר"ר אהרן שושן הי"ו

ולחתום על הו"ק

אצל הר"ר נחמן קרייטמן הי"ו

~ קומי רני כלילה לראש אשמורות - שפכי כמים לבך נכח פני ה' ~

כפי בקשת מורינו הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון חצות - באולם התפילות (ברח' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מורינו הרב שליט"א

בנקודת חצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון חצות

והשי"ת מצפה ומחכה כבר לגאלינו גאולת עולם ולבנות בית מקדשינו ותפארתינו

וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה בקרוב בקרוב אמן.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת בלק ~ ט"ו תמוז תשפ"ה ~ גליון תקי"ח - שנה י"א

שפ"ר אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

וחמור וכוחו גדול עוקר העשבים והשרשים - דעת זקנים
מבעלי התוספות. ובמדרש רבה מסיים - אף אלו כל אומה
שנוגעים בהם אין להם סימן ברכה - עפ"י ר"א מזרחי).

ז. "ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההיא", למה כתוב
'בעת ההיא'? (ובן למה לא נזכר בתחילת הפרשה "וירא בלק
בן צפור מלך מואב"? - עפ"י משכיל לדוד).

לא היה ראוי למלכות, ומנסיכי מדין היה - (נסיך הוא
ענין גדולה ושררה, ראה רש"י בדניאל י"א ח' שפירש נסיכיהם
- שריהם), וכיון שמת סיחון מינוהו עליהם לצורך שעה.

ח. "וישלח מלאכים אל בלעם בן פעור "פתורה", מה
פירוש "פתורה"?

א) כשולחני הזה (תרגומו של שלחן - "פתורה",
והמחליף מעות נקרא "שולחני" לפי שיושב תמיד ושולחנו
לפניו - עפ"י באר מים חיים) שהכל מריצין לו מעות כך
המלכים מריצים לו אגרותיהם. ב) ולפי פשוטו של
מקרא כך שם המקום. (לפי פירוש הראשון "פתורה" הוא
שם דבר של שלחני, ולפי פירוש השני יהיה "פתורה" כמו
"לפתור", ה"א בסוף המילה במקום למ"ד בתחילתה - עפ"י
ר"א מזרחי).

ט. "ארץ בני עמו", עמו של מי?

ארץ בני עמו - של בלק.

י. מה בא הכתוב לומר בזה שהיה בלק משם?

משם היה וזה היה מתנבא ואומר לו עתיד אתה
למלוך.

יא. ואם תאמר מפני מה השרה הקב"ה שכינתו על גוי
רשע?

כדי שלא יהיה פתחון פה לאומות העולם לומר אילו
היה לנו נביאים חזרנו למוטב, העמיד להם נביאים
והם פרצו גדר העולם, שבתחילה היו גדורים בעריות
(פירוש - לאחר המבול שראו שנאבד העולם ע"י שהשחית
כל בשר את דרכו על הארץ - באמ"ח), וזה (בלעם) נתן
להם עצה להפקיר עצמם לזנות.

יב. "לקרא לו", למה נאמר "לקרא לו"?

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה

אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה

ובן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

א. "וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל
לאמורי", מה ראה בלק?

אמר אלו שני מלכים שהיינו בטוחים עליהם (כמו
שפירש"י לעיל [כ"א כ"ג] שכל מלכי כנען היו מעלין מס
לסיחון שיהיה שומרם שלא יעברו עליהם גייסות) לא עמדו
בפניהם, אנו על אחת כמה וכמה, לפיכך "ויגר
מואב".

ב. "ויגר מואב", מה הכוונה?

לשון מורא, כמו "גורו לכם" (פחדו לנפשכם מפני חרב
הפורעניות - עפ"י מצודת דוד איוב י"ט כ"ט).

ג. "ויקץ מואב", מה הכוונה?

קצו בחייהם, (כמו קצתי בחיי, והוא מקרא קצר - הכוונה
כאילו חסר המילה בחייהם - עפ"י ר"א מזרחי, ע"י שי
למורא).

ד. "ויאמר מואב אל זקני מדין וגו', וחלא מעולם
שונאים זה את זה שנאמר "המכה את מואב בשדה
מואב" - שבא מדין על מואב למלחמה?
אלא מיראתן של ישראל עשו שלום ביניהם.

ה. ומה ראה מואב ליטול עצה דוקא ממדין? (כיון
שכתוב "ויאמר מואב אל זקני מדין" ולא נאמר "ויאמרו זקני
מואב וזקני מדין", משמע שמואב הלכו לבקש עצה ממדין - עפ"י
ר"א מזרחי).

כיון שראו את ישראל נוצחים שלא כמנהג העולם,
אמרו מנהיגם של אלו במדין נתגדל נשאל מהם מה
מדתו, אמרו להם אין כוחו אלא בפיו, אמרו אף אנו
נבוא עליהם באדם שכוחו בפיו.

ו. עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו "בלחך השור
את ירק השדה", למה המשיל לזה?

כל מה שהשור מלחך אין בו סימן ברכה, (השור מתוך
שאין לו שינים למעלה אינו יכול לחתוך העשבים כמו סוס

הקריאה היתה שלו ולהנאתו, שהיה פוסק לו ממון הרבה.

יג. "הנה עם יצא ממצרים", ואם תאמר מה מוזיקך?

"הנה כסה את עין הארץ" - סיחון ועוג שהיו שומרים אותנו, עמדו עליהם והרגום.

יד. "והוא יֵשֶׁב מִמְּלִי", כתוב 'ממלי' חסר בלי וא"ו, מה זה מרמז? (כל פעם שכתוב מול בתורה הוא מלא וכאן הוא חסר - עפ"י הבנת המקרא).

חסר כתיב, קרובים הם להכריתנו, כמו "כי - אמילם" (תהלים קי"ח י').

טו. "אולי אוכל נכה בו", למה כתוב "נכה" לשון רבים? (והתחיל בלשון יחיד 'אולי אוכל' - עפ"י לשון חיים).

א) אני ועמי נכה בהם. (ב) דבר אחר, לשון משנה הוא "מנכה לו מן הדמים" (מפחית לו מדמי התשלום שעליו לשלם - ב"מ ק"ה:), לחסר מהם מעט, (ולפי פירוש זה הכל בלשון יחיד - ופירוש מילת "נכה" אינו מלשון הכאה אלא לשום "ניכוי" והנו"ן משרש המילה - עפ"י לשון חיים).

טז. "כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר", מהיכן ידע?

על ידי מלחמת סיחון ועוג שעזרתו להכות את מואב.

יז. "וקסמים בידם", מה הכוונה?

א) כל מיני קסמים, שלא יאמר אין כלי תשמישי עימי. (ב) דבר אחר - קסם זה נטלו בידם זקני מדין, אמרו אם יבא עמנו בפעם הזאת יש בו ממש, ואם ידחנו אין בו תועלת. לפיכך כשאמר אליהם לינו פה הלילה, אמרו אין בו תקוה הניחוהו והלכו להם, שנאמר וישבו שרי מואב עם בלעם - אבל זקני מדין הלכו להם (במ"ר כ' ח').

יח. "ויאמר אליהם לינו פה הלילה", למה אמר להם כך?

אין רוח הקודש שורה עליו אלא בלילה, וכן לכל נביאי אומות העולם. וכן לבן בחלום הלילה, שנאמר (בראשית ל"א) "ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה", כאדם הבא אצל פלגשו בהחבא.

יט. "והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר ה' אלי", מה הכוונה? (כי לא אמר "כאשר יצוה אותי", כאילו אין הקב"ה מצוה אותו מה לעשות, כך רצה להסביר להם ברוב גאוותו שהש"ת מכבדו כ"כ רק מדבר אליו ומייעצו כיצד יעשה באוהו אופן יהיה הליכתו - ספר הוהבון - משביל לדור).

אם ימליכני ללכת עם בני אדם כמותכם אלך עמכם, שמא אין כבודו לתיתי להלך אלא עם שרים גדולים מכם.

כ. "וישבו שרי מואב עם בלעם", מה הכוונה "וישבו"?

לשון עכבה, (ולא לשון ישיבה ממש - נתעכבו בביתו לשהות שם עד הבקר).

כא. "ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך", הרי הכל גלוי וידוע לפני הקב"ה (ולמה שאל אותו מי הם)?

להטעותו בא, (ר"ל ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם, כוונת הש"י שאמר מי האנשים היתה לטובה להכנס עמו בדברים כמ"ש רש"י בפרשת בראשית בתיבת "אִיכָה", אך בא לבלעם לטעות כי הוא טועה), אמר (בלעם) פעמים שאין הכל גלוי לפניו, אין דעתו שוה עליו, אף אני אראה עת שאוכל לקלל ולא יבין.

כב. ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי, למה אמר כל האריכות הזה, מה התכוין בזה (שאמר "מלך מואב" - עפ"י גור אריה).

אף על פי שאיני חשוב בעיניך חשוב אני בעיני המלכים.

כג. "לכה קבה לי", לעיל בפסוק ו' כתוב שבלק ביקש ממנו לכה "ארה לי"?

'קבה לי' - זו קשה מ"ארה לי", שהוא נוקב ומפרש.

כד. "אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו", גם בזה שונה ממה שאמר לו בלק "ואגרשנו מן הארץ", והוא אמר "וגרשתיו"?

וגרשתיו - מן העולם, ובלק לא אמר אלא "ואגרשנו מן הארץ" (פסוק ו'), איני מבקש אלא להסירם מעלי, ובלעם שונאם יותר מבלק.

כה. "ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא", מה הכוונה בכל הלשונות האלו?

הקב"ה אמר לבלעם "לא תלך עמהם", אמר לו: אם כן אקללם במקומי, אמר לו: "לא תאר את העם", אמר לו: אם כן אברכם, אמר לו: אינם צריכים לברכתך - "כי ברוך הוא".

כו. למה לא יברכם?

משל אומרים לצרעה (ס"א לדבורה) לא מדבשך ולא מעקצך, (אע"פ שלבסוף היה מברך את ישראל, אותן הברכות היו מפי הקב"ה על כרחו של בלעם - עפ"י גור אריה).

כז. "כי מאן ה' לתיתי להלך עמכם", מה התכוין בזה? (כי הקב"ה אמר לו עוד דברים "לא תאר את העם", "כי ברוך הוא", והוא אומר להם רק תחילת הדיבור "לא תלך עמהם" - עפ"י גור אריה).

"להלך עמכם" - אלא עם שרים גדולים מכם.

כח. מה למדנו מזה?

למדנו שרוחו גבוהה, ולא רצה לגלות שהוא ברשותו של מקום אלא בלשון גסות - לפיכך ויוסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה.

כט. "כי כבד אכבדך מאד", מה התכוין בזה?

יותר ממה שהיית נוטל לשעבר (בכמה חומשים נדפסה כאן הערה זו - 'במלחמת סיחון') אני נותן לך.

~~~~~

מִשּׁוֹם שֶׁצָרִיכִים לְהִמָּשֵׁךְ אֶת הַחֲקָדִים, עַל יְדֵי הַפְּקִידָה מְמַשְׁכִּים אֶת הַחֲקָדִים לְכָל הַמְּדָרְגוֹת הַכִּי נְמוּכוֹת, צָרִיכִים לְהִמָּשֵׁךְ עַל יְדֵי הַפְּקִידָה אֶת הָאוֹרוֹת לְכָל הַמְּדָרְגוֹת, לְכָל הַסִּפּוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּעוֹלָם. אֲנִישִׁים עוֹשִׂים סִפּוֹת, עִם כָּל מִינֵי שְׁאֵלוֹת, וְהַפְּעֵל שֶׁם מֻזָּב הִיָּה צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת כָּל הַסִּפּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, לְהִמָּשֵׁךְ אֶת הָאוֹר לְכָל הַסִּפּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוֹם מִסֵּךְ מִבְּדִיל בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵי שֶׁבַשְׁמִים.

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

תפילות על קימת חצות

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מוימה, ובני לקום בכל לילה חצות, ועל ידי זה אופה להמתיק את כל הדינים מעל כל עם ישראל. ואופה ללכת בכל לילה לשדה לשעה שלמה, ולצעוק לוי בכל לבי, ולצאת מכל הפגמים הנוראים שפגמתי בכל החיים, ומכל פגמי הדת שרודפים אחרי. ובזכות שאלה לשדה כל לילה אופה שיותר לא יהרג שום יהודי, ולא אפסיד שום לילה מללכת לשדה כל ימי חיי.

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מוימה, ובני לשפד לבי במים לפניך, ואופה להתקרב רק אל איש האמת, אל רבינו הקדוש והנורא רבינו נחמן בן שמחה בן פיגא. ואופה לקום כל לילה חצות, להיות מהעמדים "בבית יי בלילות" ... ואופה לשמר את השבעת גלדי עינא, ויותר לא לראות שום אשה ורה בעולם כלל חס ושלום, ולא שום ילדה ורה בעולם כלל חס ושלום. ועל ידי זה אופה שילוו אותי ארבעת מלאכי המרכבה 'גבריאל' 'מיקאל' 'גבריאל' 'רפאל' ... ועל ידי זה תתעבר בי נשמת רבינו הקדוש והנורא, אשר הבטיח "במוני ממש".

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מוימה, ובני להיות צדיק אמיתי בדרך רבנו הקדוש, ואופה להגיע לדרגת רבנו הקדוש שהיה יכול לנשף עין מגדל הייסורין שערו עליו. אנא רחום וחנן כל יכול אשר לא יבצר ממך מוימה, ובני להתקדש בכל הקדושות שבעולם, כמו שכתוב "והייתם קדשים כי קדוש אני". ואופה להיות בקי בש"ס ופוסקים. וכל לילה אקום חצות, ואופה לבבות על חורבן בית המקדש, ולשים אפר על מצחי, ולשבת על הארץ, ואחר כך ליסע לשדה, ושם להשיח כל אשר עם לבבי בעונה. ושפלות אמתיים. ועל ידי זה אופה אני ואשתי להיות במרדכי ואסתר ... ועל ידי זה ילכו אותנו המלאכים 'מיקאל' 'גבריאל' 'רפאל' ... וימם ולילה ללא הפסק רגע כל ימי חיינו, נצח סלה ועד.

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מוימה, ובני ללמוד בחשק עצום. ובני ללמוד ש"ס גמרא רמב"ם מגיד משנה בסקה משנה לחם משנה, רבינו ירוחם וכל המפרשים, מגדל עז טור עם בית יוסף וב"ח וכל המפרשים, שלחן ערוך מגן אברהם ט"ז סמ"ע ש"ד וכל המפרשים, רמב"ן רשב"א רימב"א מאירי שיטה מקובצת וכל המפרשים. ואופה לקום מוקדם בבקר, וקום כי מקרא שכתוב "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא ובור לטוב לפני בוא יום יי הגדול והנורא". והחזירי בתשובה. שלמה לפניך. ולא אפסיד שום תפלה יותר עד סוף ימי חיי, ואתפלל תמיד בבונה כל מלה וכל אות, ולא תצא ממני שום אות שלא בבונה, ונזכה פולנו להתפלל לפניך בבונה עצומה, ולקום מוקדם בבקר לתפלה, "כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו. כי אלהינו בכל קראנו אליו", "ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים בכל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום". ואופה כל ימי חיי לקום חצות, ואופה תמיד לתקון חצות ... ויותר לא אראה שום אשה ורה חס ושלום, ולא שום ילדה ורה חס ושלום. ובזכות זה אופה לראות בביאת יגון, ובכנין בית המקדש במהרה בימינו, בחרף עין, אמן נצח סלה ועד.

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מוימה, ובני יותר לא לראות שום ילדה ורה חס ושלום, ולא שום אשה ורה חס ושלום. ובני אב הרחמן שיתקום בי הפסוק "ויקרא אליו מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני". ובני אב הרחמן, ללמוד תורה לשמה. ש"ס גמרא תלמוד, בזכות שאקום חצות בכל לילה, ואומר תקון רחל, ובזכותה של רחל אמנו ... ואופה ל' אהבה ואהבה ושלום ורעות, וללמוד ש"ס גמרא בחשק עצום ובתמורה עצומה, ובזכות זה אופה לראות בהתגלות משיחא בן יוסף ומשיח בן דוד ...

רבנו של עולם כל יכול, ובני בכל לילה ולילה לקונן ולבכות על חרבן בית המקדש, ועל חרבן עם ישראל אשר נפלו בחרב. אנא יי, עד מתי "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות, איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר", ואופה תמיד לזכר את ירושלים בכל רגע ושניה דבור ומחשבה ומעשה, כמו שנאמר "אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתתי", ולזכר את מתי ישראל בפה במחשבה ובמעשה, ולכן נאמר "אם אשכח ירושלים תשכח ימיני", 'אם אשכח' - במחשבה ובלב, 'אם לא אוקרבי' - שצריכים לזכר את ירושלים גם בפה, 'אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתתי' - במעשה. אנא יי, ובני תמיד לזכר את ירושלים ביום ובלילה, בשכבי על יצועי ובהקיץ ובחלום. אנא יי כל יכול אשר לא יבצר ממך מוימה, ובני לזכר את ירושלים בכל עת ועת, ולא תהיה אפילו שניה אחת שאשכח את ירושלים, "יחל ישראל אל יי כי עם יי חסד ורחמים עמו פדות", "אשתחנה אל היכל קדשך ביראתך", 'והרבה עמו פדות' כי השכינה נקראת בלה, ולכן אנו אומרים בכל ליל שבת 'לכה דודי לקראת בלה' היא השכינה הנקראת בלה שתשב בירושלים במהרה בימינו בחרף עין, עם משיח בן דוד שיבוא ויתגלה לעינינו בחרף עין, ותמיד נשים את האפר על מצחנו, ועל ידי זה "לשום לאבלי ציון פאר תחת אפר", ולחפד אפר לפאר על ידי שנשב על הארץ ונקונן על חרבן ירושלים. כי תשובה קדמה לבריאת העולם, ובכך שנגעש תשובה אמיתית מיד תבנה ירושלים, בגן עולם לנצח נצחים. אנא יי ובני לראות בימינו בבנין ירושלים, ולא תחרב יותר לעולם, אמן נצח סלה ועד, ולקום את הפסוק "ואל תתנו דמי לו עד יבזנו ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ", לעיני כל ישראל ולעיני כל העמים "נבון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים". ויתקום בי הפסוק "כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים".

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

מי מבטל את הדינים וממשיך הניסים והנפלאות

ב' אלפים-תתקט"ו) כל העולם כולו רועש וגועש באופן עצום שאין לשער על הניסים והנפלאות שהש"ת עושה לעם קרובו בניו רחומיו והש"ת מראה לעין כל חי האהבה העצומה שהוא אוהב את עמו ישראל אלפי טילים שוגרו לעבר אה"ק ולפי דרך הטבע היה צריך להיות אסון נורא שכל אחד יכול לשער מה שטיל אחד הורס וזה הרי רואים איך שכל טיל הורס ומחריב בנינים רחובות והש"ת שומר על עמו כבבת עינו וכל פעם שומעים המון נסים ונפלאות, ומצוה גדולה לפרסם מה שכתוב בספח"ק ליקוטי מוהר"ן תורה ר"ם, וז"ל:

השם הוא הנפש, כמו שמבאר בהתורה היכל הקדש (בסימן נ"ט). עין שם. בבחינת (בראשית ב'): "נפש חיה הוא שמו" עין שם. ויש בבחינה זו מסירת נפש: כי יש עשרה הרוגי מלכות שמסרו נפשם על קידוש ה' בשביל יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה כידוע, שעקר היחוד על ידי מסירת נפש, והם ראו באותן הדורות, שאי אפשר לתקן ולעשות יחודים למעלה כי אם על ידי נשמותיהם, על כן מסרו נפשם על קדוש השם, כי כשהנפשות עולות למעלה על ידי מסירת נפש, אזי הם חוזרים להשכינה, כי משם יצאו, כי ישראל הם חלק אלוה ממעל ממש, שהם חלקי השכינה ממש, בבחינת "העמסים מני בטן" (ישעיה מ"ו). וכשהם חוזרים להשכינה אזי השכינה מתפארת חזי במה ברא קאתינא לגבך (זהר ויקרא י"ג). ואזי מתעורר השתוקקות עליון ונעשה יחוד כידוע, ולפעמים בא לצרך זה הריגה, חס ושלו, שנהרגין, חס ושלו, כמה וכמה נפשות מישראל, כדי שיהיה יחוד על ידי נפשותיהם העולות למעלה, כי לפעמים צריכין אל היחוד הרבה נפשות מאד, חס ושלו, על כן בא הריגה, חס ושלו: וכן על ידי אבדת השם, הינו המפרסם, דהיינו שיש אחד שהוא מפרסם ואינו מפרסם, דהיינו שהוא מפרסם בפי כל והכל מדברים ממנו, ואף על פי כן אינו מפרסם, כי אינו חשוב כלל, ויש אחד שאינו חפץ בזה, רק שאבד את המפרסם, דהיינו אבדת השם שהיא הנפש, דהיינו אף על פי שאין רצונו שלא יהיה מפרסם, אף על פי כן אבד אותו, כמו שאדם אוכד דבר שלא ברצונו, דהיינו שאבד את השם, שהוא בחינת מפרסם שיש לו שם בעולם, אבל יש אחד שעושה זאת ברצונו ובדעתו, שמוסר את נפשו על קדוש השם, דהיינו המפרסם שלו, שהוא בחינת שם כנ"ל, שהוא בחינת נפש כנ"ל, ומחמת זה אף על פי שהוא מפרסם, אף על פי כן אינו מפרסם כלל כי אדרבא הוא להפך, כי הכל דוברים עליו, ובודים עליו כזבים שלא עלה על דעתו, ויש לו שפיכות דמים ממש מזה ועושה זה בכונה, כי הוא בחינת מסירת נפש ממש, כי השם הוא הנפש כנ"ל, וגם יש לו שפיכות דמים מזה כנ"ל, והוא מציל את ישראל בזה ממה שהיה ראוי לבוא עליהם, חס ושלו, בשביל היחוד כנ"ל, ועל ידי מסירת שמו שהוא נפשו כנ"ל, הוא מציל אותם כנ"ל.

שמו של הרב שליט"א מרומז בתורה זו

ב' אלפים-תתקט"ז) ויש לציין מה שחידש אחד מחשובי חסידי ברסלב רא"ש הי"ו דבר פלא (שהרי לא מצאנו מזמן רבנו הק' על צדיק כזה שקיבל ע"ע בזיונות נוראים כמו מורינו הרב שליט"א, וכל אחד יכול להבין שרבינו הק' ביון על מורינו הרב שליט"א ועל המצב שאנו עכשיו) ובמילים יש אחד ש'עושה ז'את ר"ת שו"ח מרומז שמו של הרב שליט"א שו"ח גימ' "אליעזר". וכאמור כל זה למי שרוצה לדעת האמת ולפקוח העינים בזכות מי הש"ת הציל אל עם ישראל וליתן כח ועז ותעצומות לצדיק הנורא הזה שלוחם מלחמת ה' בעמלק כדי לקרבנו לגאולה שלימה ברחמים.

הגלות הנורא שהרב שליט"א קיבל עליו

ב' אלפים-תתקי"ז) זה ידוע ומפורסם שבשנת תשע"ג הרב שליט"א יצא לגלות למשך ארבע שנים תקצר המון יריעות לספר אפס קצתו היסורים הרדיפות הבזיונות מעצרים בתי בלא כמה שנספר זה טיפה מן הים וכן גלו ונסעו אחריו כשבעים משפחות מתלמידיו הנאמנים והלכו אחרי הצדיק כמו שכתוב לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה בקור בשלגים בחום בלי לרעת שום דבר היכן יהיו היכן יתאכסנו עם תינוקות וכו' - מי ישער מי יתאר הרעש העצום שזה עושה בשמים ואין ספק שזה המתק הדינים ושואה ממש נתבטלה בזה כמו שאנו רואים עכשיו.

מה שאמר אחד מגדולי האדמו"רים רבן של אלפים מישראל

ב' אלפים-תתקי"ח) ויש לציין מה שסיפרו שני אברכים מאנשי הצדיק שהזכירו שמו של מורינו הרב שליט"א (כל אחד בנפרד) אצל כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א כשהיה הרב שליט"א בגלות ואמרו לו על הייסורים שהרב שליט"א סובל ואמר להם בזה"ל **"הרב שליט"א קיבל על עצמו כל עוונות של עם ישראל"**.
זה ממש נורא ואיום מה שקורא בדורינו התגלות של צדיק נורא רחמן אמיתי שמוכן להפקיר עצמו ולסבול ייסורים נוראים ולבזות עצמו בכל העולם כולו והכל בשביל שיהיה טוב לכל יהודי ויהודי.

המכתב מחאה של הצה"ק ר' אהרן צבי רומפלער זצוק"ל (רב דק"ק תהלות ישראל) - ומה שהרב שליט"א אמר על זה

ב' אלפים-תתקי"ט) כידוע תיכף כשמורינו הרב שליט"א יצא לגלותו וכלי התשקורת בכל העולם ובראש הציונים האזרחיים שהם היו בראש בכל הרדיפה הנוראה הזו ביזו את הצדיק באופן נורא ואיום, ואז קם מלאך מושיע צדיק וקדוש עצום הצה"ק ר' אהרן צבי רומפלער זצוק"ל ויצא כגיבור ואיש מלחמה ופרסם מכתב מחאה באריכות בזעקה גדולה על כבוד הצדיק ותבע מכל אחד להצטרף אליו ולהביע מחאה על ביזוי ת"ח עצום וקדוש עליון ומבאר שם

הענין של קבלת בזיונות של צדיק הדור בכדי לכפר על עם ישראל, עכ"פ מכתב זה עשה רעש גדול (כמובן למי שרצה לדעת האמת) - ואשרי חלקו שהציל את עם ישראל בזה (כי באמת הצדיק מחפש בזיונות ומבזה עצמו כי זה מה שרוצה כדי להמתיק הדינים אבל ח"ו חלילה לחשוב שהותרה הרצועה לדבר לחרף ולגדף ר"ל ר"ל וחז"ל הק' אמרו לא חרבה ירושלים אלא על שביו בה ת"ח ועלינו לפרסם מה שיותר את האמת ולכבד את הצדיק בכל העולם) - ומספרים שאחרי שיצא המכתב מחאה סיפרו זאת למורינו הרב שליט"א והרב שליט"א נענה בצער **"מה הוא רוצה ממני"**, וזה סיפור נורא על גדולת קדושת הצדיק שלא איכפת לו שום דבר שיבזו אותו בכל העולם וכשרואה שמפרסמים האמת הוא מצטער אולי זה ימעית הזכות של המתקת הדינים מעם ישראל (ובאמת שהצה"ק הנ"ל היה כוונתו לטובה ויש לו זכות עצום בזה כי הציל המון אנשים מלחלוק על הרב שליט"א - וכן סמוך להסתלקותו אמר בשמחה שזכה להציל כמה וכמה צדיקים מלחלוק על הרב שליט"א וכן אמר בענותנותו שהזכות היחיד שיש לי בעולם העליון זה שלא חלקתי על צדיק קדוש בזה.

מה שאמר הצה"ק ר' דוב קוק שליט"א

ב' אלפים-תתק"ך) וצריך לפרסם שהצה"ק ר' דוב קוק שליט"א מטבריא אמר בפירוש שכל הניסים ונפלאות שראינו עכשיו זה הכל בזכות מורינו הרב שליט"א.

וכן יש להזכיר שוב מה שאמר הצה"ק ר' חיים הכהן החלבן זצוק"ל שתמיד היה צועק ומתריע שיש גזירות נוראות ואח"כ שאלו אותו הרי אנו רואים שלא קורה מה שהוא הזהיר ואמר באמת מה שאמרתי הוא אמת אבל יש צדיק וקדוש בשם ר' אליעזר ברלנד שליט"א שהוא ממתיק הכל.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומורינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"פ ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א
בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

"תמימים תהיה עם ה' אלקיך"

החינוך הטהור - תמימות ופשיטות

(לזכרו של הרה"צ ר' שמעון דוב בהרה"צ יוסף קדיש קרישבסקי זצ"ל - ליום היארצייט י"ז תמוז)

הצדיק הזה היה דוגמא של יהודי תמים בלי שום חכמות, היה מתנהג ביושר ובתמימות, וחינך צאצאיו בדרך התורה המסורה לנו מדור דור, וזכה להקים דור ישרים מבורך כולם הולכים בדרך שקיבלנו מאבותינו ורבותינו.

וזה מה שאנו צריכים להשריש בנו ובצאצאיו שהיסוד של עם ישראל הוא בלי שום חכמות וסברות וחקירות, וכמו שרבינו הק' מתחיל ספרו "אשרי תמימי דרך" - ואפילו בעבודת ה' לא צריך שום חכמות, רק בתמימות לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה ולהתבטל לצדיקים שכבר זיכנו את עצמם ומסרו נפשם על כל קוץ וקוץ של תורתנו הקדושה.